

*Kit érdekel, milyen a tenger, az asszony?
Mihez is hasonló a szépség, szabadság?
Mi szépek, szabadok vagyunk, és a Gép
egy gombnyomásra ír majd verseket,
optimistákat és csilingelőket.*

Jónás a töklevél alól

*Diktálj nekem szent szavakat
ami majd torkukon akad
szent szavakat szent szavakat
legyen tőlük szelíd a vad
ami majd torkukon akad*

*Nincs különben mit tennem
nem élhetek ebben a rendben
mire kell ébrednem mire kelnem
ki harcol így velem és ki ellen
hiába hirdetem szent nevedet fennen*

Diktálj nekem szent szavakat

PAOLO SANTARCANGELI

Tudod

Vas Istvánnak

*Gyülöld embertársadat mint önmagadat
Szíved ne győzd le
Ne kegyelmezz soha
Hacsak nem számítón, színlelve
Meg fogod ismerni
a hazug szájalom, a bosszú, a harag
édes mérgeit
és hogy mily szép és kedves*

Paolo Santarcangeli a magyar irodalom régi barátja, több nagy költőnk hivatott olasz tolmácsolója. Örömmel közöljük ezt a magyarul írt versét.

sárba taposni a sértést
társad sebein
véreztetni az árulást
Még emléke is feszítse kőpadra
Fájjon míg bele nem hal.

És te töltsd meg bendődöt minden étekkel
amit az élet asztala nyújt, röhögve.
Hagyjad maradékát a keselyűknek
a dögevőknek, a másoknak:
hiszen mindig készek fölötted körözni
Légyen csak az áltatóké, a hazugoké
mindaz ami téged már undorít.

Röptem bizonytalan kanyar
a széles tértől a végtelen felé,
a végtelenből a napok örvénye felé,
s abból a múló álomig,
az álomból a nagy csöndbe
és onnan a végtelen csömörbe,
a bőségből a szűkösségbe,
a létezés vágyából
a teljes vágytalanságig,
mint halott.

A tudásból az esztelenségbe
a felmagasztalásból a sivatagba
a legsivárabb sivatagba,
vissza-vissza zuhanva, elveszni,
porrá válni.

A végső porból a gyökerekbe
a gyökerekből a fatörzsbe
és tovább a virágba,
a szirmok villogásába.

Óh, kövesd futásod,
fuss amerre tudsz,
mert sistereg a lég
és összetör az ég világa.
Tudod.